

винаги простъ, старъ, безъ никакъвъ напредъкъ. За да се домогне до новитѣ идеи, човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ доброто. Нѣкой иска да помогне на своя ближень, да го направи богатъ, ученъ. Съ това той мисли, че прави добро. Да направишъ нѣкого богатъ, или ученъ, това още не е добро. Доброто започва съ микроскопически нѣща. Да правите добро, това значи, да сте готови всѣки моментъ да изпълните волята Божия въ най-малкитѣ ѣ прояви. Ако можете да изпълните волята Божия на време и на мѣсто, вие сте и богатъ, и ученъ човѣкъ. Ако на време извадите единъ падналъ човѣкъ отъ кладенеца, той нѣма ли да ви благодари? Не само, че ще ви благодари, но ще ви възнагради щедро. Той ще ви бже признателенъ презъ цѣлия си животъ. Колкото по-безкористно правите добро, толкова повече ще ви благодарятъ. Благодарността на хората ще внесе въ васъ голѣма радостъ и доволство. Доброто е жива сила, която работи въ цѣлото Битие. Ако не се свържете съ него, вие не можете да се домогнете до живота. Страшно е положението на човѣка, който е изолиранъ отъ живота.

Съвременнитѣ хора се намиратъ въ единъ ограниченъ, херметически затворенъ кръгъ, вследствие на което не виждатъ ясно нѣщата. Тѣ трѣбва да се качатъ въ по-високъ свѣтъ и да отворятъ прозорцитѣ, които сж къмъ тѣхъ, за да влѣзатъ въ връзка съ силитѣ на този свѣтъ. За да се свърже съ възвишения